

Kutsal Yazılar Srisi

Dirnli Bir İman

İncil'in Petrus Mektupları Üzerine Bir Yorum

Can Nurođlu

Dirençli Bir İman

[Can Nurođlu](#)

Telif Hakkı/Copyright Can Nurođlu, 2014

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

ÖNSÖZ

1.PETRUS'a GİRİŞ

TASLAK

GÖKSEL MİRAS

ÖLÜMSÜZ TOHUM

MESİH'İN TAPINAĞI

SAYGI VE SABIR

KUTSAL EVLİLİK

KUTSAMA MİRASI

ACI ÇEKMEK

ALÇAKGÖNÜLLÜ İMAN

GÖKSEL ÇAĞRI

KESİN SÖZLER

SAHTEKÂRLARA DİKKAT!

SON GÜNLER

KAYNAKÇA

ÖNSÖZ

Yaklaşık iki bin sene önce Mesih'in en ünlü havarilerinden biri olan Elçi Petrus bugünkü Türkiye coğrafyasında bulunan imanlılara iki mektup yazdı. O sırada büyük olasılıkla Roma'da bulunan Petrus tüm imparatorluğu silip süpürecek bir zülüm dalgasını öngörmüştü. Kendisi de, Mesih'in sözleri uyarınca, kısa bir süre sonra inancı uğruna can verecekti. Fakat göksel evine göç etmeden önce Petrus yıllarca hizmet ettiği ve şimdi dağılmış bulunan Mesih imanlılarına son bir kaç satır yazmak istedi. Bu son mektupları Petrus'un kiliseye bıraktığı kutsal vasiyetidir.

Eskiden Celile gölünde balıkçılık yapan Petrus, İsa Mesih'i izlemeye başladıktan sonra epey değişmişti ve müjde uğruna pek çok yol kat etmişti. Başta Yeruşalim Kilisesi'ne önderlik yapan Elçi Petrus daha sonra zülüm nedeniyle daha başka şehirlere gitmeye başladı. Anlaşılan Anadolu sınırlarında bulunan 'Pontus, Galatya, Kapadokya ve Bitinya' gibi yerlere de uğramıştı. Şimdi Roma'ya kadar gelmiş ve artık hayatının son yıllarını geçiren Petrus geride bıraktığı imanlılara ruhsal bir miras bırakmak üzere bir kaç mektup yollamaya karar verir. Ancak bahsettiği miras servetten ve mülkiyetten öte bir şeydir. Elçi Petrus İsa Mesih'ten bizzat öğrendiği kutsal bir takım mücevheri onlara teslim eder. Dahası bu miras yeryüzünde değil göklerde saklı bulunuyor dolayısıyla ne sıkıntılar gelirse gelsin bu kutsal mirasa hiç bir zarar gelemes.

Mektuplarında Petrus inançları uğruna baskı görmeye başlayan imanlıların daha dirençli bir imana sahip olmaları için pratik olarak nasıl yaşamaları gerektiğini öğretir. Dediğine göre imanlı bu tür sıkıntılara şaşırılmamalı aksine Rab

uğruna acı çektiğine sevinmelidir. Mektubunda Petrus imanlıyı gurbette yaşayan bir yabancı, dünyada gelip geçici bir mülteci olarak tasvir eder. Burası esas evimiz değil, biz göksel yolcularız. O yüzden burada çektiğimiz zulümlere hiç aldırmadan göksel memleketimize gözümüzü dikeriz (2. Korintliler 4:16-18). Ama bu zor yolculukta dayanma gücüne ihtiyacımız var. O yüzden Petrus kendi tecrübelerine dayanarak Mesih'in ardından istikrarlı bir imanla yürümesini öğretir.

Günümüzde yine bu coğrafyada baskılar artıyor. Mesih imanlısı olarak özgür bir şekilde yaşamak oldukça zor olmaya başladı. İşte Elçi Petrus'un buradaki sözleri bizim için tam isabetli oluyor. Zulüm dalgası yine yükselebilir ama hiç bir şey göksel mirasımızı yok edemez. Zaten bu dünyadan pek bir beklentimiz yoktur, bizim için önemli olan göklerdeki vatanımız. Şimdiyse dünyada kalan günlerimizi Rab'be yaraşır bir biçimde geçinmeye özen göstermeliyiz. Bunun için Petrus'tan dirençli bir imana nasıl sahip olacağımızı öğrenebiliriz.

1.PETRUS'a GİRİŞ

Her mektubun bir yazarı, bir okuru ve bir amacı vardır. Önümüzdeki mektup de öyle. Şimdi bunlara bakalım:

YAZAR - Mektubun başında Petrus'u görüyoruz. Aramice eski ismi Simun olan Petrus, Celile Gölü kenarında olan Kafarnahum'da balıkçı olarak çalışırken Mesih'le tanıştı ve O'nu izlemeye başladı. Üç sene boyunca Mesih'in yanındaydı ve diğer havariler arasında hep öncü ve sözcü olarak görünüyordu. Mesih yanlarından ayrıldıktan sonra Petrus diğer 11 elçiyle birlikte Yeruşalim Kilisesi'nin ilk önderliğini yaptı. Yaklaşık İ.S. 33 yılında baskı gören kilise topluluğu dağıldığında Petrus büyük ihtimalle Yeruşalim civarında bir şekilde gizlenerek kaldı. Daha sonra özellikle Samiriye'de oluveren uyanıştan oluşan kilise topluluğunu onaylamasında önemli bir rol oynadı. (Elçilerin İşleri 8)

Bir süre sonra tüm Yahudiye'yi gezip birçok yerde mucize yaparak ün saldı ve imanlılara epey teşvik oldu. Yafa'dayken Romalı Yüzbaşı Kornelius onu yanına çağırdı ve böylece kurtuluş kapısı Yahudi olmayanlara da açıldı. Bu gelişme müjdenin gayri-Yahudiler'e ulaşması konusunda çok büyük önem taşıyordu. Sonra 44 yılında, Elçi Yakup Hirodes tarafından öldürüldü ve hemen ardından Petrus da tutuklandı ve hapse atıldı. Geceleyin Rab'bin meleği mucizevi şekilde onu kurtardı ve Petrus kaçıp Sezariye'ye yerleşti. (Elç.İş. 12) Beş sene sonra Petrus'u bir daha Yeruşalim Konseyi'nde görüyoruz. Bu kez Pavlus'un müjdesini savunuyor ve diğer elçilerle beraber onu bereketliyor.

Bundan sonra Petrus'un nerelerde hizmet ettiği konusunda kesin bilgimiz yoktur. Pavlus'un Galatyalılar'a yazdığı mektuptan Antakya'da bir süre kaldığını öğreniyoruz (Gal. 2:11). Korintlilere yazılan mektuptan Petrus'un bir ara eşiyile birlikte Korint kilisesine uğradığını tahmin edebiliyoruz (1.Kor. 1:12, 3:22, 9:5). Bu arada da Pontus, Galatya ve Kapadokya yörelerinde hizmet ettiği ya da en azından oraları ziyaret etmiş de olabilir. Sonunda 60 yıllarında Roma'ya kadar gelip bir süre hizmet ettiğini kilise babalarının kayıtlarından öğreniyoruz. Tarihi

Eusebius'a göre 62-64 yıllarında, Petrus ve Pavlus işbirliği yaparak Roma kilisesini destekleyip yönetiyorlardı. Sonra 65 yılında meydana gelen Neron'un büyük katliamında Petrus'la Pavlus beraber Roma'da şehit düştüler. Rivayete göre Petrus çarmıha baş aşağı gerilerek canını verdi, ayrıca eşi de yanında Mesih uğruna şehit oldu.

OKUYUCU – Mektubun ilk ayetlerinde Petrus'un dağılmış bulunan imanlılara yazdığı anlaşılıyor. Bazısı Yeruşalim'de baş gösteren zulümden dolayı başka bölgelere göç etmiş olabilirler. Bunlar Türkiye coğrafyasında bulunan Pontus (Doğu Karadeniz), Galatya (Ankara yöresi), Kapadokya (Nevşehir civarı), Asya (Ege bölgesi) ve Bitinya (Batı Karadeniz) bölgelerinde yaşıyorlardı. Okurları arasında sadece Yahudiler değil, her millettten Mesih imanlısı vardı. Fakat hepsinin ortak özelliği de şuydu ki İsa Mesih'e olan sevgilerinden ötürü zulüm görüyorlardı. Petrus'un yazmaktaki amacı da onları her tür baskıya karşı ruhsal olarak donatmaktır. Ayrıca onları Rab'bin çok yönlü lütfuna bağlı kalmaları konusuna cesaretlendirmeye özen gösterir (5:12).

TASLAK

Önsöz – (1:1-2)

Yüce Mirasımız (1:3-2:12)

Kurtuluş mirasımız (1:3-12)

Kutsallık mirasımız (1:13-2:3)

Kahinlik mirasımız (2:4-12)

Yüce Misalimiz (2:13-3:12)

Yöneticilere bağlılık (2:13-25)

Evlilikte bağlılık (3:1-7)

Kardeşlikte bağlılık (3:8-12)

Yüce Mücadelemiz (3:13-4:19)

Sıkıntıya karşı tutarlılık (3:13-17)

Mesih'in örneği (3:18-4:11)

Sıkıntıya karşı tavır (4:12-19)

Yüce Muhabbetimiz (5:1-11)

İhtiyarlar (5:1-4)

Gençler (5:5-11)

Sonsöz – (5:12-14)

GÖKSEL MİRAS

1.Petrus 1:1-12

1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!

2 İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

3-4 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.

5 Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz.

6 Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız.

7 Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle artıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.

8 Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz.

9 Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.

10 Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar.

11 İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zamanı ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar.

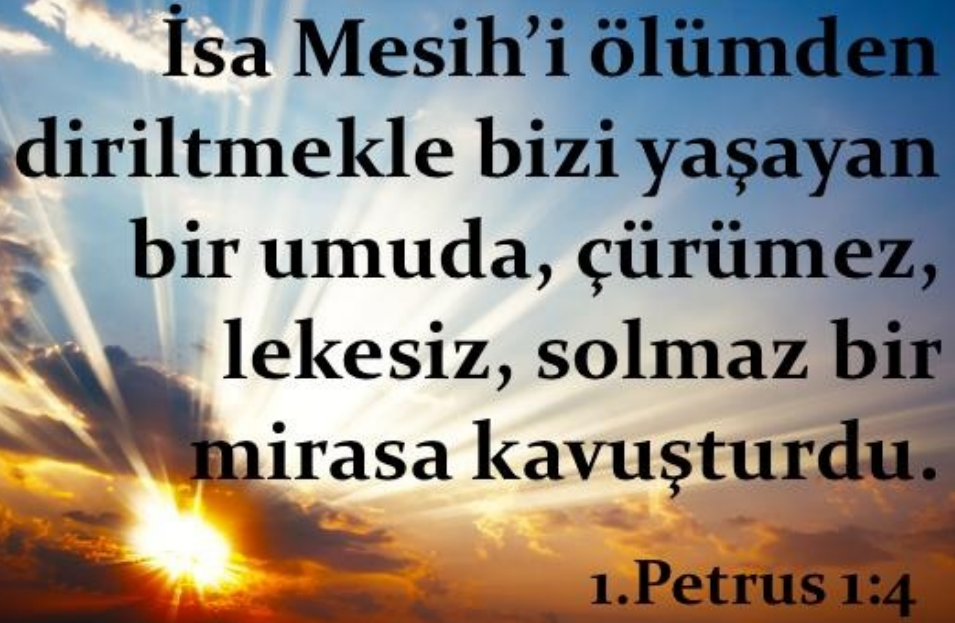
12 Şimdi de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle Müjde'yi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.

AÇIKLAMA: Petrus zulüm nedeniyle farklı yerlere göç eden imanlılara yazıyordu. Onlar Mesih uğruna geride birçok şey bırakmak zorunda kaldılar. Onlar gibi birçok şeyi feda eden Petrus da doğal olarak geleceğe yönelik kaygı duyan kardeşlerine Tanrı çocuklarını bekleyen göksel mirası hatırlatır. Günümüzde bizler de Mesih'i izlemek için birçok şey gözden çıkarmak durumdayız ve kendimize: 'Değer mi acaba?' diye sorabiliriz. Bu soruya Elçi Petrus, 'Fazlasıyla değer!' diye yanıt veriyor. Mektubun başında gurbette yaşayan kardeşlerini Petrus aynı zamanda 'seçilmiş' olarak tasvir eder. Sonra Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un bizi kayırmak, kurtarmak ve kutsamak için nasıl işbirliği yaptıklarını belirtir. Dışardan durumumuz ne kadar

çaresiz görünse de bizler Tanrı'nın bağrındayız. Bu dünyada yabancı ve gariban olarak dolaşsak da bizler kesinlikle kimsesiz değiliz.

İlerleyen ayetlerde Petrus öncelikle Rab'bin bizim için yaptığı olağanüstü işlere değinmeden geçemiyor. En başta Göksel Babamız Mesih sayesinde yeniden doğmamızı sağladı. Ademoğlu olan diğer herkes gibi biz de günahın tutsağıydık ve ölüme sürükleniyorduk. Fakat Mesih'e inandığımızda ruhsal olarak yeniden doğup yepyeni bir kimliğe sahip olduk (Yuhanna 1:12, Titus 3:4-6). Adem'den bize kalan miras sadece günah ve ölümdü. Mesih'in bize bıraktığı miras ise sonsuz yaşam vaadidir. Herkes miras sahibi olmak ister ne var ki zamanla en zengin miras bile yok olup gider. Tanrı'nın bize bağışladığı miras ise çok farklıdır. Göklerde Rab'bin yanında saklı olduğu için asla solmaz ve çürümez. Güzel tarafı şu ki daha şimdiden Rab bizi kayırır ve korur. Şimdilik, Mesih'in söylediği gibi, bir süreliğine denemelere ve acılara katlanmamız gerekse bile yakında bir gün teselli edileceğimizi bilerek ümitsizliğe kapılmayız. Yine de buradayken sıkıntılara katlanırken sevinebiliriz çünkü bu sayede imanımızın daha da güçlendiğini görebiliyoruz (Romalılar 5:1-5). Hatta ilginçtir ki genellikle sıkıntılarda Rab'be daha yakın hissederiz. Kendi gözlerimizle kendisini görmememize rağmen, kendisi gibi doğruluk uğruna acıya dayandığımızda olağanüstü sevgisini çok daha yakından tecrübe ederiz. Dahası, kutsal acılarına ortak olma ayrıcalığına sahip olduğumuz büyük bir sevinçle coşuyoruz. İşte mirasımız böyledir. Hem şimdiki zorlu süreçte Rab bizimle birlikte hem de ölümden sonra sonsuza dek birlikte olacağız.

Aslında çok önceden Mesih'in hayatı hakkında yazan peygamberler bu garip durumu fark edip çözmeye çalıştılar. Mesih derken dünyanın kurtarıcısı ve son kralı demek fakat arada bir onlara seslenen Kutsal Ruh Mesih'in başına geleceği korkunç bazı olaylar da aktardı (Yeşaya 53). Bu yüzden peygamberler bayağı şaşırdılar. Mesih hem zaferli bir kral olacak hem de büyük acılara boyun eğerek ölüme teslim olacak. Onlar zamanında buna tam bir anlam vermedilerse de bizler şimdi anlıyoruz. Mesih, yerimize geçip ölüme boyun eğerek İblis'i yendi ve üçüncü gün bir daha ölememek üzere dirildi. Olayın böyle sonuçlanacağını Şeytan bile tahmin edemedi. Hatta Petrus'un dediğine göre Rab'be hizmet eden melekler bile bu olayları şaşkınlıkla izlediler. Evet, çarmıhta ölen İsa Mesih bütün evreni şaşkına çevirdi. Tanrı'nın bu şekilde muazzam bir kurtuluş sağlayacağını pek kimse akıl edemedi. Ama bugün bizler tüm bunlar için şükrediyoruz. Çünkü bu sayede hem günahımızdan af bulduk hem de yeniden doğduk.

**İsa Mesih'i ölümden
diriltmekle bizi yaşayan
bir umuda, çürümez,
lekesiz, solmaz bir
mirasa kavuşturdu.**

1.Petrus 1:4

ÖLÜMSÜZ TOHUM

1.Petrus 1:13-25

13 Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın, ayık olun. Umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle sağlanacak olan lütfâ bağlayın.

14 Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın.

15 Sizi çağırın Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun.

16 Nitekim şöyle yazılmıştır: «Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.»

17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin.

18-19 Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz.

20 Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.

21 O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.

22 Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin.

23 Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.

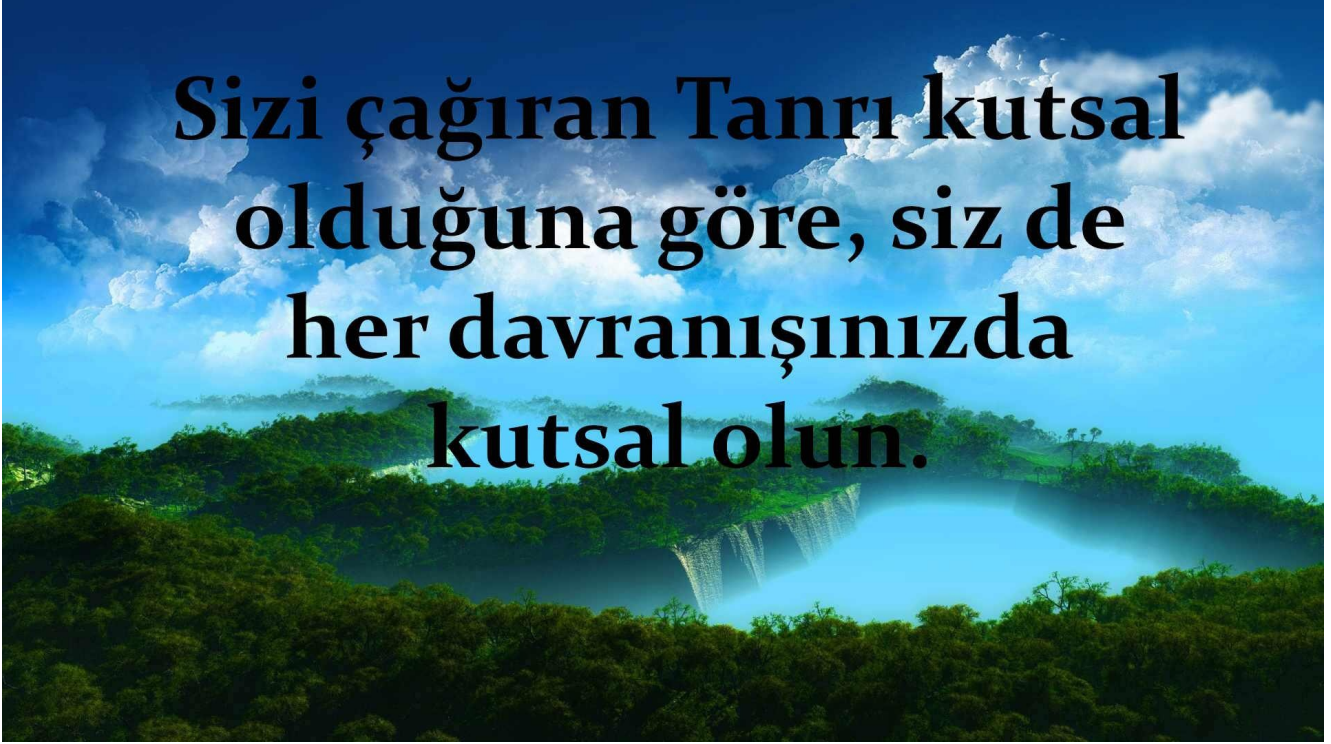
24 Nitekim, «İnsan soyu ota benzer, Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.»

AÇIKLAMA: İsa Mesih'in müjdesi bize tam bir kurtuluş, mükemmel bir miras, yeni ve sonsuz bir yaşam sunar fakat burada bitmiyor. Bize aktarılan bu kurtuluş sözü aynı zamanda Rab'be yaraşır bir hayat sürmeyi de öğretir (Titus 2:11-12). Evet, bir yandan Mesih'in dönüşü ve vaat edilen büyük egemenliği bekliyoruz ama öbür yandan burada kalan günlerimizi kutsallık içinde geçirmeye özen göstermeliyiz. Böylece müjde bize sadece geleceğe yönelik bir umut değil aynı zamanda pratik hayatımız için gerekli iman ve sevgi de sağlar. Bu yüzden Elçi Petrus ilerleyen ayetlerde eyleme geçmesi gereken imandan bahsetmeye başlar. Hatta bunu çok zorlu bir mücadeleye benzeterek zihinlerimizi her türlü saldırıya karşı ayık ve uyanık tutmamızı buyurur. Gerçek şu ki Mesih gelene dek İblis'e ve günaha karşı verdiğimiz mücadele sürecektir. Buna karşı yapabileceğimiz en iyi şey her tür günahtan bağımızı koparıp Tanrı'nın kutsallığına bürünmektir. Zaten Mesih'e iman ederek Göksel Baba'nın ailesine dâhil olduğumuza göre artık ona yaraşır birer hayat sergilememiz gerektiği apaçaktır. Tanrı'mız kutsaldır, yani günahla yakından uzaktan hiç bir alakası yoktur. Bizler de günaha karşı aynı tavrı takınmalıyız.

Sonra Petrus ne büyük bir fidiye karşılığında kurtulduğumuzu hatırlatarak kutsal bir yaşam sürmeye ne kadar daha çok özen göstermemiz gerektiğini vurgular. Bir insan babasına karşı doğal olarak ne büyük bir saygı beslerse bizler de Göksel Babamız'a karşı daha ne kadar büyük bir korku ile yaklaşmalıyız. Tabi bunu kendisinden korktuğumuz için değil, bize olan yüce sevgisine ihanet etmekten korktuğumuzdan yapmalıyız. Şimdi hepimiz atalarımıza saygı duyarız fakat onlardan kalma örf ve adetlerin ya da dini değerlerin bizi kurtaramadığını biliyoruz. Fakat Baba Tanrı'nın Mesih aracılığıyla sağladığı kurtuluş bambaşkadır. İsa kusursuz bir kuzu olarak yerimize kurban edildi ve böylece ebedi bir kurtuluş sağladı. Buna kendi gücümüz ya da maddi imkânlarımızla asla erişemedik. Fakat Rab bunu bize karşılıksız bir şekilde bağışlar. Bizim yapmamız gereken tek şey, imanla bunu kabul etmektir. Böylece esas sahip olduğumuz her şey Göksel Babamız'dan bir armağandır. İşte bu yüzden büyük bir sevinçle kendisine boyun eğeriz.

İsa Mesih'e iman ederek yalnız Baba Tanrı'nın sevgisine erişmedik, aynı zamanda O'nun ailesine de dâhil olduk. Şimdi Rab'bi sevmek aslında çok kolay, esas zor olan diğer çocuklarını da sevmek. Ne var ki Tanrı'nın bize bağışladığı Kutsal Ruh vasıtasıyla bizler birbirimizi sevmeyi de öğrenebiliriz. Çünkü hepimiz aynı Baba'ya ait olduğumuz gibi, aynı ölümsüz tohumu da taşıyoruz. Böylece kendimizi Tanrı'nın kutsallığına yaraşır bir şekilde yaşamaya adadıkça içimiz O'nun yüce ve içten sevgisiyle dolup taşıyor. Çünkü ne kadar ki farklı yerlerden gelsek

hepimiz yeniden doğarak aynı göksel ailenin mensubu olduk. Hepimiz aynı müjdeye inandık. Hepimiz aynı imana ve umuda sahibiz. Bize bağışlanan bu müjde sözü de gelip geçici bir şey değil. İnsan değişebilir ama Tanrı ve kutsal vaatleri asla değişmez. Göksel Babamız bizi kurtarıp bir aile yapacağına dair söz vermiştir ve bunu gerçekleştirene dek bize sadık kalacağına emin olabiliriz.

MESİH'İN TAPINAĞI

1.Petrus 2:1-12

1 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın.

2 Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz.

3 Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.

4 İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taş, Rab'be gelin.

5 O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz.

6 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: «İşte, Siyon'a bir taş, Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden hiç utandırılmayacak.»

7-8 İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için, «Yapıcıların reddettiği taş Köşenin baş taşı,» «Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu.» belirlenmişlerdir.

9 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.

10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.

11 Sevgili kardeşler, yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçın. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz.

12 İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.

AÇIKLAMA: Tanrı'nın Mesih aracılığıyla bize sağladığı kurtuluşu anlattıktan sonra Petrus Rab'bin bizim için nihai amacını pek çok örnek kullanarak tasvir etmeye başlar. İlk önce bebek örneği verir: İsa'ya inanan herkes yeni doğmuş bir bebeğe benzer. Bebeğin en temel ihtiyacı annesinin sütü olduğu gibi imanlının en büyük ihtiyacı da Rabbin Sözü'nden beslenmektir. Yeni doğmuş bir bebek annesinin sütünü nasıl özlüyorsa bizler de Tanrı'nın öğretisine büyük bir arzuyla yaklaşmalıyız. Günümüzde son derece gelişmiş teknolojimizle nasıl ki anne sütünden daha sağlıklı bir besin kaynağı bulamadıysak da bizi imanda pekiştirmek ve günaha karşı dirençli kılmak için Rabbin Sözü'nden daha güçlü bir besin kaynağı yoktur (Mezmun 119:9-11). O yüzden Kutsal Kitap'ı iyice hazmetmek için her gün ona zaman ayırmalı, dua ederek üzerinde derin derin düşünmeliyiz (Yeşu 1:8, Mezmun 1:1-4).

Ardından Petrus, Tapınak örneğine başvurur. Petrus gibi Yahudi olanlar için Tapınak çok büyük bir önem teşkil ediyordu. Tapınak, Tanrı'nın yeryüzündeki varlığını temsil ediyordu. Rab ise, Yahudiler'in itaatsizliği yüzünden M.Ö. 586 yılında tapınağın yıkılmasına izin verdi. Daha sonra İsa yine Yahudiler'in kendisini reddetmelerinden dolayı yeniden inşa edilen Tapınağın bir daha yıkılacağını söyledi (Matta 24:2). Mesih aynı zamanda kendi bedenini bir 'Tapınak' olarak tasvir etti (Yuhanna 2:19-22). Daha sonra Rab'bin Sözü, kilise topluluğunu Mesih'in bedeniyle eşleştirir (1.Korintliler 3:16). Anlaşılan Tanrı'nın belirli bir adrese ya da binaya ihtiyacı yoktur. Rab, kendisine iman edenlerle birlikte yepyeni, ruhsal bir tapınak inşa etmektedir. Petrus'un dediğine göre bu kutsal yapı ruhsal tuğlalarını oluşturan her birimizden oluşup büyümektedir. Ama eski tapınakta olduğu gibi bunda hayvan kesmeye gerek yoktur. Aksine Tanrı'nın kendisine adanmış hayatımız ve hizmetimizle ruhsal kurbanlar sunmuş oluyoruz (Romalılar 12:1-2). Ayrıca bunda hizmet etmek için Levi oymağından olmaya gerek

yok çünkü iman eden herkes Tapınak'ta görev alabilir, yani hepimiz kahin olarak Rab'bin huzuruna yaklaşabiliriz (İbraniler 10:19-22).

Sonra Petrus Tapınak'ın temelinden söz eder. Kilise'yi temsil eden bu yapının köşe taşı Mesih'in kendisidir. Bütün binaya güç ve yön veren O'dur (Efesliler 2:20). Rab çok önceden Mesih'i bir 'köşe taşı' olarak göndereceğini söyledi (bkz. Mezmur 118:22; Yeşaya 28:16), ne var ki kendisini reddeden Yahudiler için bu taş bir 'sürçme taşı' oldu. Gerçekten ilginçtir ki bir yandan imanlılar için Mesih bir temel taşı oluştururken, kendisine karşı gelenler için aynı taş bir tökez taşı oluyor. İşin acı tarafı, Mesih'i reddeden, Rab'bin çok önceden seçtiği kendi halkıydı. O yüzden şimdi Petrus tüm uluslardan oluşan Kilise'ye dönüp, '*Siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız!*' diyor (krş. Mısır'dan Çıkış 19:4-6). Anlaşılan Kilise İsrail'in misyonunu yüklenmiş bulunuyor. Rab, Yahudi ulusunu tüm uluslara kutsal bir örnek teşkil edip erdemlerini duyurmak için seçti. Ama İsrail iradesine karşı gelince Rab amacını bu defa Kilise topluluğu aracılığıyla gerçekleştirmeye başladı. Çoğunlukla Yahudi olmayan Kilise mensupları, eskiden Tanrı'ya karşı yabancı olmamıza rağmen, şimdi tüm dünyaya O'nun kutsal değerlerini öğretmeye çalışıyoruz. Tabi bu çok büyük bir sorumluluktur. Rab'bin İsrail için en çok vurguladığı şey, kutsallıktı. Dolayısıyla bizler bu görevi Yahudiler'den devralacaksa yüce Tanrımız'ın kutsallığını her yönden yansıtmaya özen göstermeliyiz öyle ki bizi gören yüce Rabbimiz'i yüceltsin.

SAYGI VE SABIR

[1.Petrus 2:13-25](#)

13-14 İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma -gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere- Rab adına bağımlı olun.

15 Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır.

16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın.

17 Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin.

18 Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun.

19 Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder.

20 Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz.

21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek örnek oldu.

22 «O günah işlemedi, ağızından hileli söz çıkmadı.»

23 Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı.

24 Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz.

25 Çünkü yolunu şaşırılmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

AÇIKLAMA: Kilise seçilmiş halk, kutsal ulus ve Tanrı'nın öz halkıysa da bağımsız bir halk değildir. Bizler Tanrı'nın egemenliği uğruna çabalasak da hiç bir zaman yeryüzündeki bir iktidarı devirip yerine kendi hükümetimizi kurmak için uğraşmayız. Çünkü bizim vatanımız göklerde, ancak İsa Mesih geri geldiğinde adil bir düzen kuracağına inanırız (Filipililer 3:20). Peki, o zamana kadar şu anda yeryüzünde hüküm süren devletlere ve yetkililere karşı tutumumuz ne olmalı? Burada Petrus bu önemli soruya yanıt verir. Kısacası her tür yetkiliye karşı saygılı olmalıyız. Ama neden? Çünkü dünyada hangi yönetim ortaya çıktıysa Tanrı'nın müsaadesiyle o konuma yükseldiğini hatırlamalıyız (Romalılar 13:1). Elbette ki Rab her yönetimin yaptığını onaylamıyor fakat en kötü düzenin düzensizlikten iyi olduğunu da bilir. Bu açıdan her yönetim Tanrı tarafından 'yetkili kılınmış' bulunuyor. İmanlı olan bizler de mükemmel bir devlete sahip olduğumuz için değil, zira hiç bir yerde öyle bir hükümet yoktur, aksine Rab adına boyun eğimiz. Aynı zamanda bu saygılı tutumla bize karşı iftira atanları sustururuz. Gerçek şu ki bizler Rab sayesinde özgürüz, Mesih'ten başka kimseye bağlı değiliz. Yine de Rab'bin hizmetkârları olarak Rab'bin yetkilendirdiği kurumları saymayı borç biliriz (1.Timoteos 2:1-3).

Benzer şekilde iş yerinde patronlarımıza karşı saygılı bir tutum sergilemeliyiz. Tabi işveren iyi ve saygıdeğer bir insan ise bunu yapmakta zorlanmayız. Fakat patronumuz kötü huylu ve acımasız biriye ne yapmalıyız? Petrus onlara karşı da saygıyla bağımlı olmalıyız der. Ama neden? Başka ayetlerde Elçi Pavlus bu konuyu daha da aydınlatır. Öncelikle ne yaparsak yapalım esas Rab için çalıştığımızı hatırlamalıyız. Çünkü bizi her daim gözetleyen O'dur ve günün sonunda ödüllendirecek ya da cezalandıracak olan da O'dur. Dolayısıyla patronumuzun gözüne girmek için çabalamak yerine, Rab'bin gözünde doğru olanı yapmak için uğraşmalıyız (Koloseliler 3:22-25). Peki, iş yerinde acı çekiyorsak ne yapmalıyız? Öncelikle niçin acı çektiğimize dikkat edelim. Eğer kendi tembelliğimiz ya da saygısızlığımızdan ötürü acı çekiyorsak o zaman pek şikâyet edemeyiz. Fakat doğru olanı yaptığımız halde acı çekiyorsak o zaman Rab'bin bunu kayda aldığından emin olabiliriz. Sonuç olarak Petrus, 'Tanrı bilinciyle' bunlara katlanmamız gerektiğini vurgular. Yani her şeyin burada olup bitmediğini unutmamalım. Her şeyi şimdiden gözlemleyen Rab günü geldiğinde adaletini de gösterecektir.

Sonra Petrus Mesih'in yüce örneğine odaklanır. Bizler İsa Mesih'i izlemeye çağrıldık, dolayısıyla 'acılar adamı' izlerken bizim de başımıza kötü olaylar gelse şaşmamalıyız (Yuhanna 15:20). Aynı zamanda özellikle acılara katlanmak konusunda Mesih'ten öğreneceğimiz pek çok ders var. Kendisi hiç günah işlemediği halde, ağzından kötü bir söz dahi çıkmamasına rağmen, bizim uğrumuza korkunç bir eziyete katlandı. İnsanlar kendisine karşı çok ağır hakaretler ve asılsız iftiralar yağdırdıklarında, İsa sövgü veya tehditle karşılık vermemeye kararlıydı. Aksine kendisini çarmıha gerenler için 'Rab onları bağışla!' diye dua etti. Peki, bunu söyleyen Mesih adaletten vaz mi geçti? Hayır! Esas davasını göklerdeki Babasına havale etti. Kendisi öç almayı reddetti ama günü geldiğinde

Tanrı'nın gerekeni yapacağına güveniyordu. Aynı zamanda, Mesih bizim yerimize geçtiği için günahlarımıza karşılık çarmıhta bu acılara katlanması gerekiyordu, o yüzden sesini etmedi. Yeşaya 53. bölümde gördüğümüz gibi yolunu şaşırılmış bizler için İsa kuzu olarak sessizce ölüme gitti. Böylece Mesih yerimize acılara katlanarak hem en güzel örneği vermiş hem de uğruna çektiğimiz acıları şereflendirmiş oldu.

KUTSAL EVLİLİK

1. Petrus 3:1:7

***1-2** Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar.*

***3** Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın.*

***4** Gizli olan iç varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir.*

***5** Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi.*

***6** Örneğin Sara İbrahim'i «Efendim» diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz.*

***7** Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.*

AÇIKLAMA: Şimdiye kadar Petrus, Tanrı'nın müsaadesiyle kurulmuş bütün kurumlara saygı gösterilmesi gerektiğini öğretti. Evlilik de istisna değildir! Aslında devletler ya da kilise bile olmadan önce evlilik vardı, böylece dünyanın en kadim kurumu sayılır. Ne yazık ki günümüzde evlilik post-modern erozyonuna uğruyor, yani kendini Tanrı'dan daha akıllı sanan insanlar evliliği yeniden formatlamaya çalışıyor. Kadın kadınla, erkek de erkekle evlenebiliyor... Rab bize merhamet eylesin. Gerçek şu ki, hoşumuza gitse de gitmese de ancak evlilik kurumunu ilk oluşturan Rab esas nasıl olması gerektiğini belirtebilir. Kutsal Kitap'ta bahsi geçen evlilik de o günkü şartlarda olan evliliği tavsiye etmek yerine, esas baştan beri Tanrı'nın insan için yarattığı orijinal evliliği öne sürüyordur. Rab önce erkeği yaratarak onu evlilikte baş ve sorumlu kıldı. Aynı günün sonunda Rab'bin yaratılış işini taçlandıran kadını da erkeğin eşi, yani eşdeğeri ve de tamamlayıcısı olarak yanına verdi. Tarih boyunca evlilikte pek çok yanlışlar olmuştur, özellikle erkekler çoğu zaman kadınları ezmiştir. O yüzden günümüzde bazı kadınlar intikam almaya çalışıyor. Rab'bin sözü ise bizi evliliğin orijinaline geri çağırıyor. Evliliğin esasında karşılıklı sevgi ve saygı var. Aynı zamanda kurulu bir düzen var çünkü ancak o zaman eşler sorun yaşamadan anlaşabiliyor.

Düzen derken, Petrus'un de belirttiği gibi, kadınların kocalarına bağımlı olmaları gerek. Tabi bağımlı olmak demek, pas pas olmak demek değil, aksine Tanrı'nın düzenine saygılı olmak demek. Bu tutumu sergileyen kadın genellikle kocasının saygısını kazanır. Petrus'un dediğine göre bu özellikle kocası imanlı olmayan kadınlar için son derece önemlidir. Rab'bin Sözü'ne göre insanın eşi imanlı değilse onu Mesih'e kazanmak için içten bir çaba sarf etmelidir. Fakat bunu dır dır ederek değil, Tanrı korkusuna dayanan pak bir yaşantı sergileyerek ancak başarabilir. Kadınlar ezelden beri dış güzelliklerine çok meraklıdırlar. Kimisi süslü saçlara, kimisi altın takılara odaklanır ancak Petrus bundan daha önemli bir olaya odaklanmalarını ister, o da içsel güzelliştir. Elbette ki güzel giyinmenin hiç bir sakıncası yoktur ancak güzelliğimiz bir tek bundan ibaretse vay halimize! Petrus Rab'bin esas hoşlandığı güzelliği şöyle tarif eder: 'sakin ve yumuşak bir ruh.' Kutsal Kitap'ta İbrahim'in eşi Sara gibi hep övülen kadınlar bu şekilde süslenirdi. Yani kocalarına saygı duyarak Tanrı'nın beğenisini kazanırlardı.

Son ayette Petrus kocalara yüklenir. Eşlerine son derece duyarlı bir şekilde yaklaşmaları gerektiğini buyurur. Bunun bir kaç sebebi var. Birincisi, kadın yapı itibarıyla 'daha zayıf bir varlıktır' dolayısıyla erkek onu korumak ve kayırmakla yükümlüdür. İkincisi, kadın erkekle yaşamın ortak mirasçısı olarak Tanrı'nın gözünde tamamen eşittir. Üçüncüsü, eğer erkek eşine gerekli saygı ve sevgi göstermiyorsa Rab onun dualarını kayda almayacaktır. Şimdi başa dönelim çünkü bazı bayanlar hemen itiraz edecek: Ne demek 'daha zayıf'? Aslında bu bir gerçektir ki kadınlar bazı konularda erkeklerden daha çevik ama şunu da kabul edelim ki Rab erkeği fiziksel açıdan daha güçlü yarattı. Aynı zamanda burada 'zayıf' diye çevrilen kelime 'zarif' anlamına da gelir. Yani, güzel bir vazo düşünebilirsiniz.

Böylece erkek sevdiği eşini içgüdüsel olarak korur ve kayırır, çünkü Tanrı bizi böyle tasarladı. Sonuç olarak erkek evliğin başı olsa da her yönden eşine bakmak ve el üstünde tutmak için uğraşmalı. Aklımızdaki kaygıları bir kenara atıp Tanrı'nın evlilik için tasarladığı bu orijinal tasarıya güvenirse çok daha dirençli bir ilişkiye sahip olacağımız kesindir.

KUTSAMA MİRASI

1.Petrus 3:8-22

8 *Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.*

9 *Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.*

10 *Şöyle ki, «Yaşamdan zevk almak, iyi günler görmek isteyen, Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.*

11 *Kötülükten sakınıp iyilik yapsın. Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.*

12 *Çünkü Rab'bin gözleri Doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır.»*

13 *İyilik yapmakta gayretli olursanız, kim kötülük edecek?*

14 *Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların «korktuğundan korkmayın, ürkmeyin.»*

15 *Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.*

16 *Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar ettikleri iftiradan utansınlar.*

17 *İyilik edip acı çekmek -eğer Tanrı'nın isteği buysa- kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.*

18 *Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.*

19 *Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.*

20 *Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu.*

21 *Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.*

22 *Göğe çıkmış olan Mesih Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.*

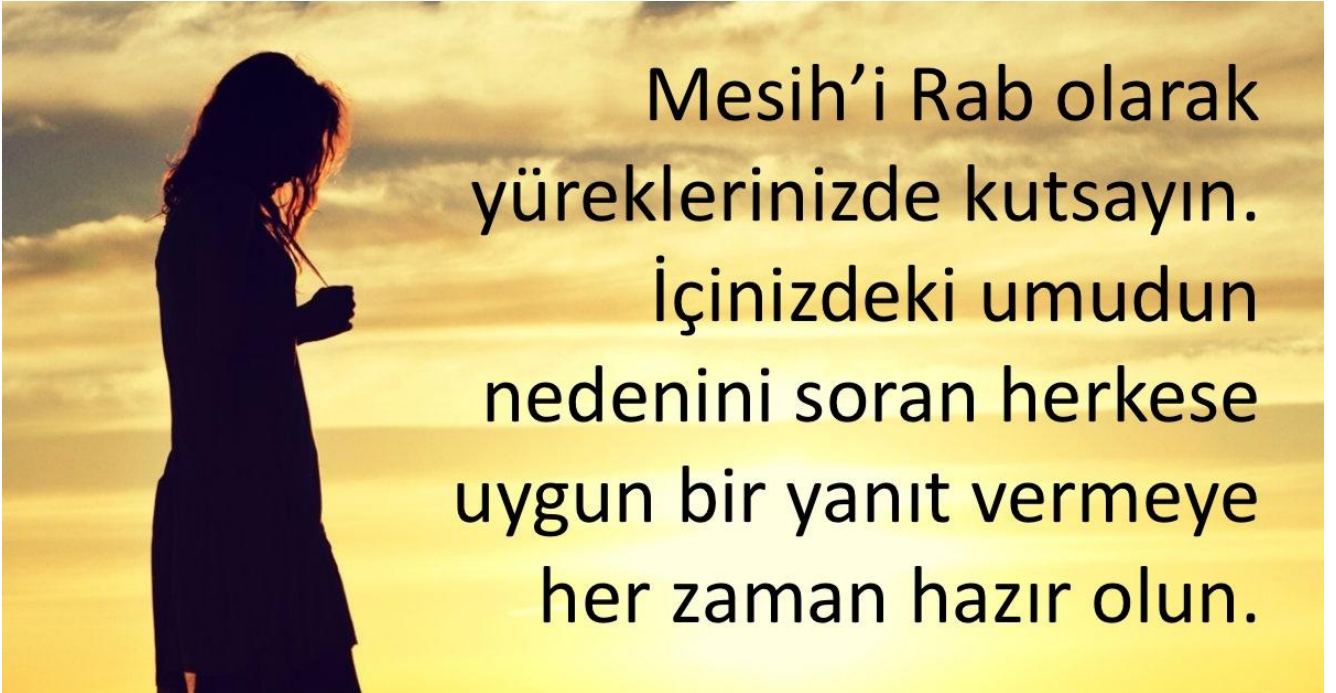
AÇIKLAMA: *Elçi Petrus zor şartlarda yaşayan, hatta kimi zaman Mesih uğruna baskı gören imanlılara yazıyordu o yüzden yine onları sabretmeye çağırır. Dahası sıkıntı çeken kardeşleri kenetlenip birlik içinde hareket etmeye çağırır. Aynı zamanda acı çekerken kin ve nefretle dolmak ya da kötülük ve sövüyle karşılık vermek yerine her durumda alçakgönüllülüğü takınıp sevgiyle karşılık vermeleri gerektiğini söyler. Hatta Petrus bu tür durumlarda bu şekilde karşılık vermenin inancımıza has bir özellik, yani kutsal bir miras olduğunu belirtir. Nasıl yani? Normal insan baskı ve zulüm karşısında şiddetle karşılık verir. Ancak Mesih inanlısı başkalarını kötülemek ya da lanetlemek yerine en kötü şartlarda bile kutsamasını bilir. Bu gerçekten olağanüstü bir güç gerektirir. İşte Göksel Babamız'dan bize kalan kutsal bir mirastır bu. Çünkü nefretin üstüne nefretle gitmek ateşin üstüne ateşle gitmek gibi bir şey, böyle davrandığımızda alevleri söndürecekimize büyük bir yangına sebep olabiliyoruz. O yüzden Petrus gerçekten sorunsuz ve zevkli bir hayat istersek, her tür kötülükten sakınmamız gerektiğini hatırlatır. Sonuç olarak Rab yapılan her şeyi görür ve yeri geldiğinde de gerekeni yapacaktır.*

Genellikle şunu diyebiliriz ki iyilik yapmakta gayretli olursak insanlarla pek sorun yaşamayız. Yine de özellikle inancımız uğruna zaman zaman sıkıntı çekersek bu bizim için büyük bir onur ve şereftir (Matta 5:10-12). Ancak yüreğimizde kötülüğe yer vermediyse hiç kaygılanmamıza gerek yok çünkü her şey Adil Yargıç'ın önünde açık ve çıplaktır. Bizim için önemli olan her daim vicdanımızı temiz tutmak ve yüreğimizi Mesih'in kutsal ellerine teslim etmektir çünkü O Rabbimizdir. Böyle yaşarsak insanlar bizdeki umudun nedenini merak edecekler. Sebebini sorduklarında da onları yanıtlamaya hazır olmalıyız. Yine de insanlarla inanç konusunda ateşli bir polemige girmemeye dikkat etmeliyiz. İnancımızı savunurken bile hep yumuşak huyla ve saygıyla karşılık vermeliyiz. Çünkü özellikle bu durumda insanlar kurduğumuz argümanlardan çok sergilediğimiz tutuma dikkat ediyorlar. Böylece inancımızın mantığını hemen çözeseler bile olumlu tavrımızdan etkilenebilirler. En azında bize sürekli atılan iftiralara karşın ne kadar farklı bir yaşantı sürdürdüğümüzü kabul etmek zorunda kalacaklardır.

Ardından Petrus bize yine Mesih'i örnek olarak gösterir. İsa dosdoğru bir hayat sürmesine karşı her tür iftiraya uğrayıp çarmıha gerildi. Ama üç gün sonra dirildiğinde tüm düşmanlarının sövgülerini boşa çıkarttı. Ayrıca bu sürede zindanda olan ruhlara bir şeyler duyurduğunu okuyoruz. Bunlar kim? Hemen

sonraki ayette Petrus bu ruhların çok eskiden, Nuh'un döneminde Tanrı'ya başkaldırdıklarını söyler. Büyük olasılıkla bunlar Yaratılış 6. bölümde adı geçen 'ilahi varlıklar' yani günaha düşmüş meleklerdir. Yahuda 6. ayet aynı bu kötü ruhlar için şöyle der: 'Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş melekler...'Anlaşılan tufandan önce bu melekler bir şekilde kadınlarla ilişkiye girerek insanlık soyunu kirlettiler o yüzden Rab onları çözülmez bağlarla bağlayıp karanlığa hapsetti. Mesih de çok eskiden Tanrı'nın kutsal değerleriyle alay eden bu ruhlara ölümden yenerek elde ettiği zaferi göstermek için yanlarına uğradı. Petrus bu sırada tufana değmişken bunu vaftize de benzetiyor. Nuh ve ailesi çağdaşlarının tüm sövgülerine katlanıp Rab'bin sözüne bağlı kaldıktan sonra ancak tufandan sağ salim kurtularak doğruluklarını kanıtlamış oldular. Benzer şekilde bizler de Mesih'in vaftiz buyruğuna uyduğumuzda pek çok baskıya maruz kalabiliyoruz, ancak şundan emin olabiliriz ki bir gün Rab doğruluğumuzu aydınlığa çıkaracaktır (Mezmur 37:6). Bunun garantisi de Mesih'in ta kendisidir. İsa her tür baskıya göğüs gererek çarmıha kadar gittiyse de şimdi Tanrı'nın sağındadır, ayrıca bütün göksel yetkiler ve güçler de O'na bağlı kılınmıştır.

ACI ÇEKMEK

1.Petrus 4:1-19

1 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.

2 Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür.

3 İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!

4 İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, sövüyorlar.

5 Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler.

6 Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.

7 Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun.

8 Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.

9 Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin.

10 Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın.

11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

12 Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için giydirilen ateşten gömleği, garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın.

13 Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız.

14 Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor.

15 Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin.

16 Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşdığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin.

17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?

18 «Doğru kişi güçlkle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?»

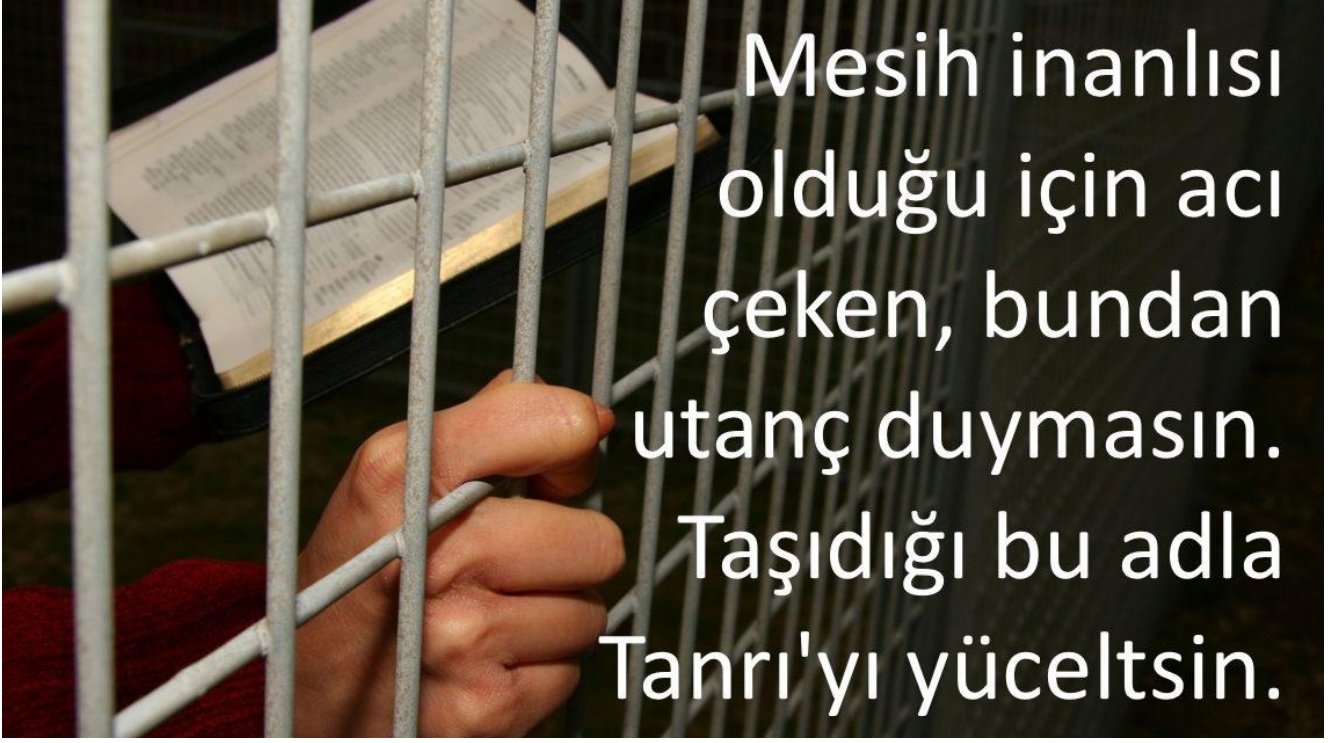
19 Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

AÇIKLAMA: Petrus'un gününde olduğu gibi bugün de birçok insan acı çekmeyi bir tür ilahi ceza olarak algılar. Buna göre birinin başına kötü bir olay geldiyse, herhalde çok günah işlemiştir demek. Ama bu fikir gerçeği tam yansıtmıyor. Acı çekmek İblis tarafından yönetilen ve kötülük kaynayan bozuk bir dünyada yaşamamanın doğal sonucudur. Yani bir açıdan kaçınılmaz ortak kaderimizdir diyebiliriz. İşte bu yüzden İsa Mesih tam insan olup bu acılı halimize ortak olmayı seçti, çünkü ancak bu şekilde Adem'den kalan ölüm zincirlerini parçalayarak kaderimizi değiştirebildi. İnsanlar normal şartlarda acıdan kaçır, Mesih ise bizim için bilerek isteyerek acıya katlandı. Bundan şu önemli ders öğreniyoruz ki günaha son vermek için acılarla yüzleşmek lazım. Çünkü çoğu zaman günahıtan kaçınmak demek toplum tarafından hor görölmek ve dışlanmak demektir. Bizler, Mesih'in kutsallığıyla dünyanın karşısında durdukça bize karşı nefretleri artır. Hatta burada acı çekiyoruz diye, bazısı Tanrı'nın yargısına uğradığımızı da düşünüyor. Oysaki bizler öbür dünyada esenliğe kavuşmak için bu dünyada acıya razı oluyoruz. Onlar ise bu dünyada rahattırlar diye öldükten sonra sıkıntı yaşamayacaklarını sanıyorlar, ama bu korkunç bir yanılgıdır! Bizler günahın acısını bu dünyada yaşıyorsak da onlar Rab'bin önünde yargılandıktan sonra öbür dünyada ebedi bir acıya teslim edilecekler.

İmansızla imanlı arasındaki en çarpıcı farklardan biri şu ki, imansız bu dünyadaki sefahati sürdürmek için uğraşırken bizler bundan sonra bizi bekleyen kutsal huzuru iple çekiyoruz. Onlar son gelmesin diye dua ederken, bizler bir an evvel son gelsin diye yalvarıyoruz. Dünyada kalan günlerimizi de ahlâksızlıktan oldukça uzak, kutsallık içinde geçirmeyi amaçlıyoruz. Başka insanları kullanıp kendi mutluluğumuz için çabalamak yerine esas birbirimize hizmet ederek Rab'bi hoşnut etmeye çalışırız. Bu yönde, kardeşlerimizi pekiştirmek için Kutsal Ruh'un bize bağışladığı ruhsal armağanlarımızı kullanmaya gayret etmeliyiz. Kutsal Kitap'a göre iman ettiğimizde Rab hepimize en az bir ruhsal yetenek veriyor (1.Korintliler 12:7). İncil'in başka bölümlerinde bu armağanların daha kapsamlı listesine rastlıyoruz ama burada Petrus öncelikle bu armağanları başkalarına hizmet etmek ve Rab'bin adını yüceltmek için özenle değerlendirmemiz gerektiğini vurgular. Çünkü Rab tüm hepimize bu lütfu gösterdi, biz de güvenilir birer kâhya olarak bu kutsal emanetleri kilisenin ortak yararı için kullanmaya dikkat etmeliyiz.

Sonra Petrus bir daha acı çekme meselesine döner. Özellikle Mesih uğruna acı çektiğimizde şaşırmanın gerektiğini söyler. Bunun birçok sebebini sıralar. Öncelikle imanımızın bu sıkıntılarla sınanarak ateşle arıtılmış altın gibi daha pak ve değerli bir hale geldiğini belirtir. Bu yüzden üzölmek yerine aslında acıların sonucunu düşünerek sevinmeliyiz (Yakup 1:2-4). Aynı zamanda özellikle doğruluk uğruna acı çektiğimizde Kutsal Ruh'un gücü ve esenliğiyle doluyoruz. Mesih uğruna zulme uğrayan nice imanlı o anda hissettikleri Ruh'un olağanüstü etkisine tanıklık etmiştir. Ayrıca Elçi Petrus imanlı olarak acı çekmenin belki en harika bir yönüne daha dikkatimizi çeker. O da şudur ki Mesih uğruna acı çektiğimizde O'nun kutsal acılarına ortak oluyoruz. Bundan daha büyük bir onur ve şeref olabilir mi?

(Filipililer 3:10, Koloseliler 1:24). Sonuç olarak bu şekilde acıya katlanıyorsak etrafımızdaki insanlar ne derseler desinler hiç utanç duymamıza gerek yok. Bizler şimdilik bu acılara katlanıyorsak da Tanrı'nın nihai yargısından kurtulacağımızdan eminiz. Sonuç olarak özellikle bizler Mesih'in çocukları olduğumuz için bu dünyada acıdan daha büyük bir pay alıyorsak da üzülmeylem çünkü tüm bunların yakında biteceğini ve ardından esas özlediğimiz sonsuz mutluluğun başlayacağını biliyoruz.

Mesih inanlısı
olduğu için acı
çeken, bundan
utanç duymasın.
Taşdığı bu adla
Tanrı'yı yüceltsin.

ALÇAKGÖNÜLLÜ İMAN

1. Petrus 5:1-14

1-3 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın.

4 Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.

5 Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, «Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.»

6 Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın.

7 Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.

8 *Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor.*

9 *Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin.*

10 *Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.*

11 *Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin.*

12 *Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.*

13 *Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos selam ederler.*

14 *Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.*

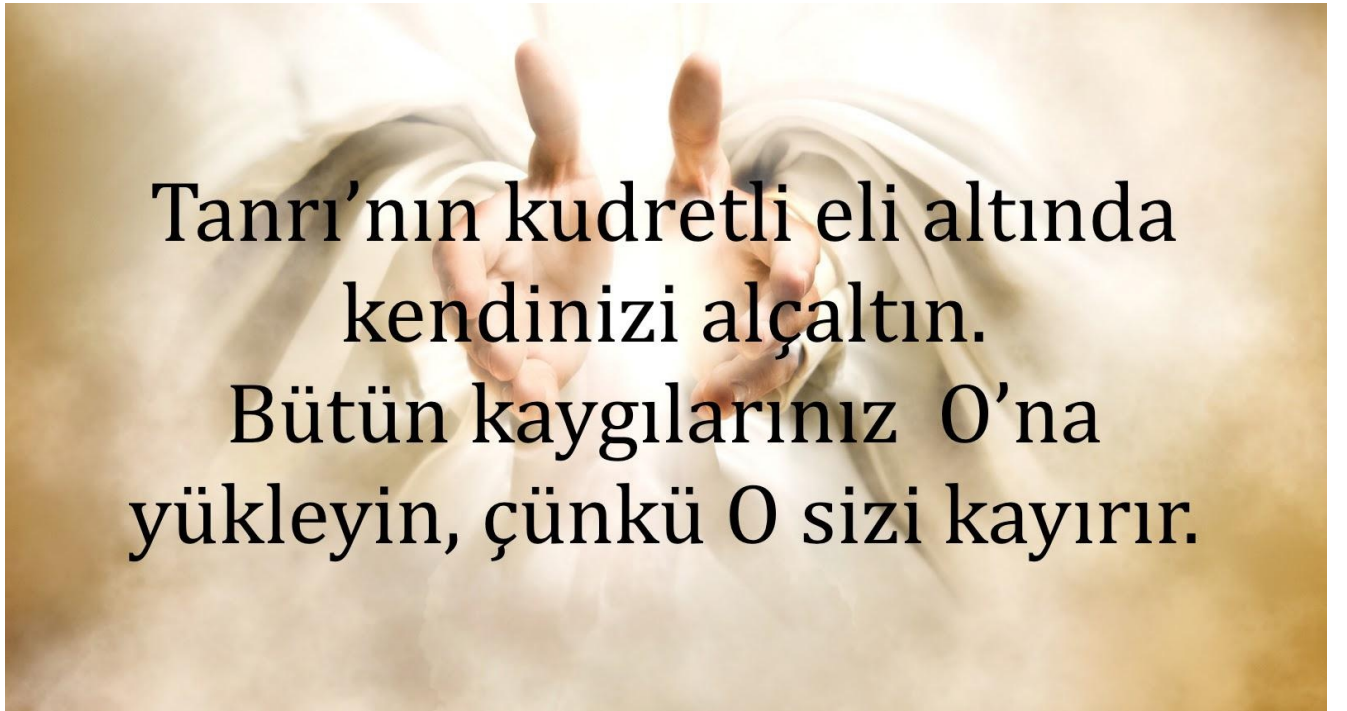
AÇIKLAMA: *Kilisenin karşısında her zaman pek çok tehlike ve tuzak var. İblis bazen dışardan saldırır, bazen de içerden. Fakat içten gelen saldırılar dıştan gelen hücumlardan her zaman daha büyük tehlike arz ediyor. Bunun için Mesih imanlıları olarak aramızdaki kutsal birliği korumak için sürekli alçakgönüllülüğü takınıp İblis'in farklı oyunlarına karşı ayık ve uyanık olmamız gerekiyor (Efesliler 4:1-2). Petrus öncelikle kilisede önderlik yapan ihtiyarlara seslenir. Kilisenin ilk çağında topluluklar bir takım gözetmen tarafından yönetilirlerdi, bunlara 'ihtiyar' denirdi çünkü önderliğe atananlar olgun ve yaşça büyük insanlardı çoğu zaman. Burada aynı zaman Petrus'un alçakgönüllülüğünü de görebiliyoruz. Mesih'in en önemli havarisi olmasına karşın kendini kilisede önderlik yapan diğer ihtiyarlarla aynı seviyede tutuyor. Onlara kilise hizmetini içtenlik ve adanmışlıkla sürdürmeleri gerektiğini hatırlatıyor. Çünkü başında durdukları 'sürü' esas baş Çoban olarak tasvir ettiği İsa Mesih'e aittir. Yani önderler Tanrı'nın kutsal bir emanetine bakıyorlar o yüzden son derece dikkatli olmaları gerek. Aynı zamanda kilisenin üyeleri, özellikle genç olanların, önderlerin büyük sorumluluğunu düşünerek ihtiyarlara her açıdan bağımlı olmaları gerek. Neticede Tanrı kilisenin hem önderleri hem de diğer mensuplarından alçakgönüllülüğü talep eder. Rab'bin işlerinde başarılı olmak istiyorsak bu tarz yumuşak huylu bir tutum takınmak şarttır. Çünkü Tanrı kibirli bir insanı kullanamaz. Fakat kendimizi onun kutsal ellerine teslim edersek o zaman bizi değerlendirebilir.*

Sonra Petrus İblis tarafından gelen büyük tehlikelere odaklanır. Kilise İyi Çoban Mesih'in sürüsü ise İblis de kuzuları kapmak için gölgelerde saklanan ve fırsat kollayan aslandır. Aslan her zaman yalnız gezen ve sürüden uzaklaşan kuzulara yöneldiği gibi İblis aynı şekilde kendine çok güvenen ve başkaldıran imanlılara

saldırır. O yüzden Rab'be ve topluluğuna sadık kalmak çok önemlidir. Tabi bazen Şeytan'ın bir tek bizimle uğraştığı düşüncesine kapılabiliriz, ama gerçek şu ki İblis yeryüzündeki tüm imanlılara saldırmak için sürekli fırsat arıyor. Fakat çarmıhta onun başını ezen İsa Mesih'e bağlı kaldığımız sürece Şeytan'ın üzerimize hiç bir yetkiye sahip olmadığını biliyoruz. O yüzden imanda dimdik durarak İblis'in tüm oyunlarına karşı direnebiliyoruz. Neticede bu kovalamacanın yakında biteceğini de biliyoruz. Çünkü Rab'bimiz İsa Mesih her an yeryüzüne dönecek ve Şeytanı bağlayacaktır (Vahiy 20:1-2). O zamana dek bu tehlikeli süreç boyunca Rab'bin lütfu bizi her daim pekiştirip yetkinleştiriyor. Çoğu zaman aslında bu sıkıntılar sayesinde Rab'be daha çok bağlanıp imanda büyüyüyoruz. O yüzden karanlık vadilerden geçsek de Rab'bimizin hikmetine güvenerek Çobanımızın gösterdiği yoldan devam ediyoruz.

Mektubun son satırlarında Petrus muhtemelen mektubu yazan Silvanus kardeşin ismini zikrediyor. Özet olarak da okurları Rab'bin lütfuna yönlendirmeye çalıştığını belirtiyor. Petrus için imanlı hayat 'lütf' sözüyle özetleniyor. Lütf sıradan iyilik ya da merhametin de ötesinde bir şeydir. Lütf demek hak ettiğimiz cezanın tersini almak demek. Petrus yeri geldiğinde Mesih'i inkar etti. Ama Rab onu yine de bağrına bastı ve hiç hak etmediği olağanüstü bir lütf gösterdi. İmanlıları da Rab'bin bu harika lütfuna bağlı kalmalarını söyler. Sonra 'oğlum' dediği Markos'un selamlarını da gönderir. Markos, Barnaba'yla Pavlus'un üzerinde tartıştıkları gençtir, ne var ki sonradan adam olup Pavlus'un güvenini kazandığını görüyoruz (2.Timoteos 4:11) Yani Markos da Petrus gibi büyük bir lütf gördü. Adını taşıyan İncil'in ikinci kitabını yazdığı biliniyor. Aslında ilk kilisenin kayıtlarında Markos'un kitabını Petrus'un önderliğinde yazdığını okuyoruz. Böylece Petrus ilk mektubun Rab'bin selametini dileyerek noktalar.

**Tanrı'nın kudretli eli altında
kendinizi alçaltın.
Bütün kaygılarınız O'na
yükleyin, çünkü O sizi kayırır.**

2.PETRUS'A GİRİŞ

Petrus'un bu ikinci mektubu daha önce yazdığı ilk mektubu harika bir şekilde tamamlar. İlk mektubunda Petrus imanlıları özellikle dışardan gelen baskı ve zulme karşı hazırlarken ikinci mektubunda kilisenin içinden çıkan sahte öğretilere karşı uyarır. İlk mektubunda Petrus yeni doğuşu pek çok defa vurguladı, ikinci mektubunda ise Mesih'te olgunlaşmanın yolunu harika bir şekilde tarif eder. Bu ikinci mektubu muhtemelen ilk mektubu gibi Roma İmparatorluğu'nun farklı yerlerine dağılmış bulunan imanlılara yöneliktir. Bu sırada Petrus büyük olasılıkla Roma Kentinde bulunup son günlerini geçiriyordu. Yakında Mesih uğruna can vereceğini bilerek geride kalan imanlıları gayrete getirmeye çalışıyordu (2.Petrus 1:12-15). Mesih'in havarisi ve yaşadıklarının görgü şahidi olarak Petrus Rab'den aldığı müjdenin güvenilirliğini vurgulamayı borç biliyordu. İsa'nın sözü doğrultusunda kendisi yakında Rab'bin huzuruna göç edeceğini bilerek Petrus son vasiyeti olarak tüm imanlıları Mesih'in temel öğretilerine sadık kalmaya çağırır. Çünkü Mesih'in de uyardığı gibi, kendisinden sonra pek çok sahte öğretmen ve peygamber çıkacağını biliyordu. Nitekim Yuhanna ve Yahuda yazılarında gittikçe yükselen bu tehlikeye karşı benzer uyarılar yazarlar. Hatta 2.Petrus ve Yahuda mektupları özellikle bu konuda pek çok açıdan birbirine benzemektedirler.

İçerik olarak Petrus'un ikinci mektubu üç bölüme ayrılır. Birinci bölümde Petrus imanlıları imanda büyüüp pekişmeye çağırır. İkinci bölümde imanlıları yanlış öğretilere karşı direnmeye çağırır. Üçüncü bölümde ise imanlıları Mesih'in gelişi ve egemenliğini sabırla beklemeye çağırır. İlk kısımda Petrus olumlu yönden müjdenin sağlamlığını ve imanda köklenmenin adımlarını tek tek anlatır. Sonra o günde baş göstermeye başlayan sahte öğretileri yayan sahtekârları son derece keskin bir dille azarlamaya başlar. Eski Antlaşma'dan pek çok örnek vererek Petrus yayılan bu yanlışların yargılanacağını belirtir. Son olarak Mesih'in geri gelişine şüphe düşürmeye çalışanlara çok net bir cevap verir. Böylece artık ölüme hazırlanan Elçi Petrus yaydığı müjdenin kökünün sağlam olduğunu ve her tür tehlikeye karşı sonuna kadar dayanacağına inandığını gösterir.

Önsöz (1:1-2)

İmanlının Köklenmesi (1:3-21)

İmanımızın Temellenmesi (1:3-11)

İmanımızın Sağlamlığı (1:12-21)

İmanlının Düşmanları (2:1-22)

Sahte Öğretmenler (2:1-3)

Tarihten örnekler (2:4-16)

Sahtekârların sonu (2:17-22)

İmanlının Ümidi (3:1-18)

Dünyanın Sonu (3:1-10)

İmanlının Tepkisi (3:11-18)

GÖKSEL ÇAĞRI

2.Petrus 1:1-11

1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam!

2 Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.

3 Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi.

4 O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olursunuz.

5-7 İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın.

8 Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız.

9 Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur.

10 Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemezsiniz.

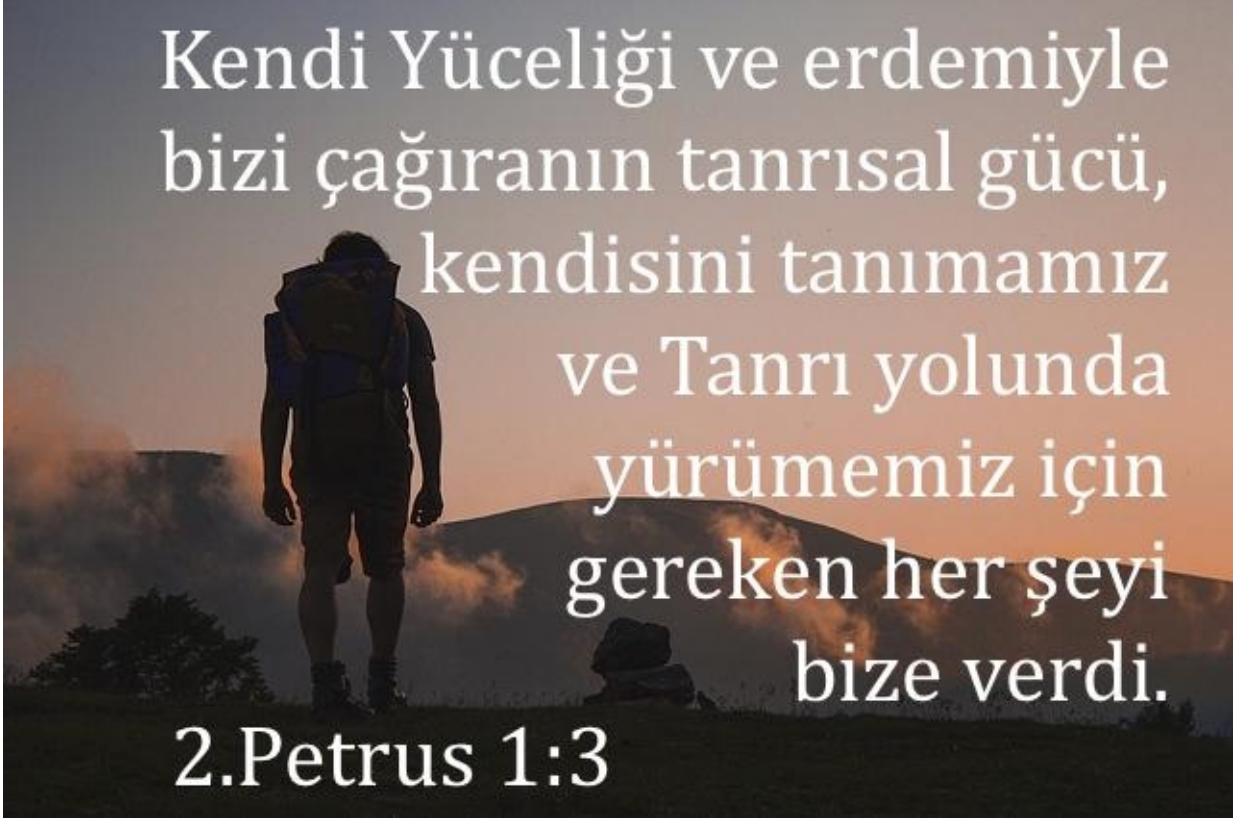
11 Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı cömertçe sağlanacaktır.

AÇIKLAMA: İkinci mektubuna başlarken Petrus yine kendini son derece mütevazı bir şekilde tanıtır. İman eden herkesi kendisiyle eşdeğer bir imana sahip olarak görür. Sonra bu iman için açmaya başlar. Sanılanın aksine sadece cehenneme gitmemek için iman etmiş değiliz. Esas Mesih'in yolundan ilerlemek ve sonucunda Tanrı'yı derinden tanımak için Rab'bin çağrısına yanıt vermişizdir. Şimdi Petrus bu serüveni harika bir şekilde tanımlamaya başlar. Öncelikle bizi çağıran göksel Babamızın bu engebeli yolda yürüyüp son istikametimize varmak için gereken her şey ile donattığını belirtir. Baştan beri Rab bizi elden tutup ileri götürecektir vaatleri sağladı. Örneğin: Tüm ulusları öğrencileri olarak yetiştirmemizi buyuran İsa Mesih, sonuna dek bizimle birlikte olacağını da belirtti (Matta 28:18-20). Benzer şekilde yokluğunda bize Kutsal Ruh'u gönderip güçle donatacağına da söz verdi. Böylece bize verilen görevi tamamlamak için gerekli her şeye sahip olduğumuza emin olabiliriz. Yani hiç kimse, 'Ben Rab'bi daha iyi tanımak ve yolunda ilerlemek istiyordum ama gerekli desteği bulamadım' diyemeyecektir, çünkü Rab gereken her şeyi verdi bile. Sonuç olarak iman eden tüm hepimiz Rab'bin vaatlerine tutunarak 'tanrısal özyapıya' ortak olabiliriz. Peki 'tanrısal özyapı' derken neyi kastediyor? Elbette ki hiç birimiz, ne kadar imanlı olursak olalım, Tanrı'ya eş ya da ortak olmayacağız. Ancak baştan beri bizi kendi kutsal benzeyişinde yaratan Tanrı her yönden kutsallığına yeniden bürünmemizi istiyor (1.Petrus 1:15-16). Böylece hedefimiz her zaman Tanrı'yı daha derinden tanıyarak kutsallığına ortak olmalıdır. Çünkü bizi esas bunun için, yani çocukları olalım diye yarattı (2.Korintliler 6:18-7:1).

İlerleyen ayetlerde Petrus tanrısal özyapıya ortak olmanın sürecini adım adım anlatır. İlk adım her türlü gayreti göstermektir. Bunu içtenlikle arzulamalıyız ve uğruna her tür emek vermeye hazır olmalıyız. Ama gayret kendi başına yeterli değil, erdem ve bilgi de gerek. Yani doğru karakter ve doğru enformasyon da gereklidir. Bir yandan Mesih'in karakteristik özelliklerini özümsemeliyiz, öbür yandan Rab'bin Sözü'nden beslendiğimize de emin olmalıyız. Yine de bu konularda gayretli olmak yeterli değil, ilerleyen zaman özdenetim de gereklidir. Doğru bildiğimiz şeyleri tutarlı bir şekilde hayatımızda uygulamak büyük sabır ve cesaret ister. Bunun için de dayanma gücü gereklidir. İblis'e karşı iki üç kez değil her defasında direnebilmek için Rab'bin gücüne ihtiyacımız var. Ancak güçlenmeye başladığımızda dikkat etmeliyiz, çünkü kendi gücümüze güvenmeye başladığımız andan itibaren çok kolay yıkılabiliriz (bkz. 1. Korintliler 10:12). O yüzden Tanrı yoluna bağlılık şarttır. Buradaki kelime aynı zamanda 'Tanrı'ya yaraşır' olmak demek. Hayatımızın her alanında Tanrı'ya yakışır davranışlar ve tutumlar sergilemek demek. Tabi kuru bir dindarlıktan çok öte, bu Tanrı'yla içten, samimi ve şeffaf bir ilişki demek. Tanrı'yı bu şekilde sevmeyi öğrendik mi, kardeşlerimizi de sevmeyi öğrenebiliriz. Sonuç olarak bu serüvenin nihai amacı da sevgi olan Tanrı'nın en temel niteliği olan sevgiye kavuşmaktır. İşte Petrus'un tarif ettiği bu merdivenden çıktığımızda Tanrı'nın bizim için öngördüğü kutsal özyapıya ortak olmaya adım adım yaklaşıyoruz.

Aynı zamanda bu kutsal değerlere sahip olduğumuzda imanda gerçekten etkili ve verimli olmaya başlıyoruz. Öte yandan ruhsal olarak körelip gittikçe geriliyoruz. Halen eski günahların içinde debelenip gidiyorsak Mesih'in yolunda pek yol kat etmediğimi anlamalıyız. Oysaki Rab bizi bu zincirlerden kurtarmak için geldi. Bu nedenle Rab'bin bizdeki çağrısını ve seçimini etkinleştirmek için gayret etmeliyiz. Yoksa bir gün Mesih'in karşısına çıktığımızda bize sunduğunu ve boşuna harcadığımız bunca lütuf ve olanak için derin bir utanç ve üzüntü duyacağız. O halde daha vakit varken kutsal inancımızda köklenmeye ve kutsal Rab'bimize yaraşır meyveler yetiştirmeye bakalım.

KESİN SÖZLER

2.Petrus 1:12-21

12 Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle pekiştirilmişseniz de, bunları her zaman anımsatacağım.

13 Bu bedende yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum.

14 Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum.

15 Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.

16 Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini bildirirken uydurma masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük.

17 *Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, «Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum» diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı.*

18 *Kutsal dağda O'nunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik.*

19 *Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak vererseniz, iyi edersiniz.*

20 *Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir.*

21 *Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler.*

AÇIKLAMA: *Bu mektup Petrus'un son sözlerini içerir. Ne var ki vasiyetini yazarken mutsuz ya da umutsuz bir tablo çizmiyor. Yıllar önce Celile'de sıradan bir balıkçı olarak başlayan Petrus şimdi artık İmparatorluğun başkenti olan Roma'dan yazıyor. Mesih'i ilk tanıyıp ardından gitmeye karar verdiğinden beri hayatı hep maceralar ve harikalarla dolup taşı. Ama Mesih'i izlemek hiç de kolay olmadı. Kendisi gibi iman edenlerle beraber hep sıkıntılara maruz kaldı, yine de geriye baktığında pişmanlık duymadığı gibi geleceğe bakışı açısı da son derece parlak ve ümitlidir. Şimdi de son satırlarını yazan Petrus İsa Mesih'ten emanet aldığı müjdeyi sona kadar duyurmayı ve pekiştirmeyi borç biliyor. Aslında hayatının sonuna yaklaştığının farkındadır, nitekim Mesih beraber geçirdikleri son günlerde nasıl bir ölümle Rab'bi yücelteceğini söyledi bile (Yuhanna 21:18). Ama bu Petrus için bir son değil, aksine harika bir başlangıçtır. O yüzden buradaki hayatını çadırda yaşayan göçebelere benzetir, ama ölümden sonra artık gerçek ve ebedi evine kavuşacaktır. Petrus kendini bu dünyaya ait hiç hissetmiyordu, tersine bu dünyada gurbette yaşayan bir yabancı olarak görüyordu (1.Petrus 1:17, 2:11). Böylece bir an evvel bu dünyadan göçüp Rab'bin yanına gitmeyi ipe çekiyordur.*

Tabi birçok kişi Petrus'un bu 'kesin' bakışını eleştirebilir; ölümden sonra Rab'bin yanına gideceğine nasıl bu kadar emin olabilir? O yüzden Petrus bu inancının bir takım uydurma masallara dayanmadığını hatırlatır. Bir kere Petrus kendi gözleriyle Mesih'i tüm görkemiyle görme fırsatına sahipti. Günün birinde İsa en yakın üç öğrencisini yanına alıp yüksek bir dağa çıktı. Orada onlar uyuklarken Mesih'in görünümü değişti (Matta 17). Uyandıklarında İsa'nın Musa ve İlyas'la konuştuğuna şahit oldular. Buna çok şaşırın Petrus onları alıkoymaya çalıştı, ama tam o sırada koyu bir bulut etraflarını sardı ve gökten gelen bir ses 'Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum!' diye seslendi. İşte Petrus yine burada bu görkemli manzaraya ve ilahi sözlere bizzat şahit olduğunu belirtir. Bu yüzden Petrus başta dediği gibi, bir takım rivayetlere inanarak bu yola inanmadığını söyleyebilir. Onun için Mesih'le ilgili bu gerçekler büyük bir kesinlik kazanmıştı.

Bunun bir boyutu daha vardı ki Mesih'in hayatıyla ilgili peygamberlerin çok önceden kayda geçirdikleri onlarca ön bildiriler de vardı. Yahudi olarak Petrus bu peygamberlik sözleri çocukluğundan beri duyuyordu. Şimdiyse bu sözlerin Mesih'in hayatında açık ve net bir şekilde gerçekleştiğini belirtiyor. Dahası Petrus peygamberlerin yazdığı bunca sözlerin üstün bir zekânın ürünü ya da tesadüf sonucu olmadığını da vurguluyor. Çünkü yazılan bu sözler yazan ya da konuşan peygamberlerin kendi yorumları değildi. Nitekim onlar kendi istekleriyle konuşmuyorlardı, aksine onlar Kutsal Ruh'un etkisi altında kalarak Tanrı'dan konuşuyorlardı. Burada Kutsal Ruh tarafından 'yönetildiler' sözü, aslında antik dünyada rüzgâr tarafından sürüklenen gemiler için kullanılırdı. Böylece Rab'bin sözlerini ileten peygamberler bir kere Kutsal Ruh'un verdiği güç ve ilhamla sesleniyorlardı. İşte bu yüzden Kutsal Kitap'ta geçen sözler için 'Tanrı'nın Sözü' diyebiliyoruz çünkü esas konuşan Tanrı'ydı, peygamberler ise sadece birer alet olarak görev görüyorlardı. Sonuç olarak Petrus tüm bunlara dayanarak bu sözlerin büyük 'kesinlik' kazandığını söyleyebiliyor. İşte biz de Petrus ile sabahyıldızı gibi doğmak üzere olan bu sözlerin görkemini daha şimdiden imanla görmeye başlayabiliyoruz.

Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirsiniz, iyi edersiniz.

SAHTEKÂRLARA DİKKAT!

2.Petrus 2:1-22

1 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğretiyayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile yadsıyarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek.

2 Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek.

- 3** Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.
- 4** Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar.
- 5** Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu.
- 6** Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi.
- 7** Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lut'u kurtardı.
- 8** Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerti.
- 9-10** Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. Bu küstah, dikbaşı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar.
- 11** Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rab'bin önünde söverek yargılamazlar.
- 12** Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar.
- 13** Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar.
- 14** Gözleri zinayla doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırmış lanetli insanlardır.
- 15** Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar.
- 16** Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu.
- 17** Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor.
- 18** Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar.

19 Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur.

20 Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirse, son durumları ilk durumlarından beter olur.

21 Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu.

22 Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: «Köpek kendi kusmuşuna döner», «Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner.»

AÇIKLAMA: Şimdi, Rab'bin kesin sözleri ve net gerçeklerini dile getirdikten sonra Petrus aynı zamanda İblis'in çıkartacağı yalancı ve sahte öğretmenlere karşı da uyarmak istiyor. Çünkü nerede Tanrı harika işler yaparsa, çok geçmeden Şeytan da oraya sokulup ortalığı karıştırmaya çalışır. Bunu çok eskiden beri yapıyordu; bunu İsrail'in tarihinde çok net bir şekilde görebiliyoruz. Kilise'nin tarihinde de çok erken bir tarihten beri görülmeye başlandı. O yüzden Mesih öğrencilerini bu konuda çok açık ve net bir şekilde uyardı (Matta 24:11, 23-26). Dahası İncil'in en son yazılan bölümlerinde de bu tür uyarılar bir çok defa gündeme geliyor (1.Yuhanna 4:1-6, Yahuda). Bu tür sahtekârlar önce kendilerini harika bir imanlı süsü verirler ama sonrasında kilise topluluğunu içten yıkmaya çalışırlar. Temel sorunları şudur, Mesih İsa'yı hiç bir zaman tam olarak Rab diye kabul etmiyorlar. Halen kendi egolarını, başta gizliden de olsa ön planda tutuyorlar. Başta inanıyor gibi davransalar da zamanla Rab'bin Sözü'ne ters düşen öğretiler yaymaya başlarlar. Tabi bir süre sonra bu öğretilerin sahte olup yıkıcı düşüncelere ve ahlâksız davranışlara yol açtığı anlaşılacak, ancak o zaman peşlerine düşenler için çok geç olacak çünkü hep birlikte yıkıma sürüklenecekler. Bu olayın en kötü yan etkilerinden biri de şudur ki, kilisenin içinden kopan bu tür sahtekârlar yüzünden birçok insan Rab'bin halkını ve sözüne sövüyordur. Ama bu tür insanlara karşı Rab'bin yargısı kesin ve pek gecikmez.

İlerleyen ayetlerde Petrus bu konuyla alakalı Kutsal Kitap'ta geçen pek çok örnek sıralamaya başlar. İlk başta tufan öncesinde Yaratılış 6. bölümde geçen bir olay vardır. Anlaşılan o dönemde İblis'in peşinden gelen bazı melekler (Tanrı oğulları denen varlıklar) insanlarla bir tür ahlâksız ilişkiler kurarak büyük çaplı ciddi bazı bozukluklara neden olmuşlardı. Öyle ki Rab'bin bütün insanları yıkmaktan başka bir çaresi kalmamıştı. Belirlenmiş sınırları aşan bu düşmüş melekler dolayısıyla koyu karanlıkta zincire vurulmuşlardı (1.Petrus 3:19-20, Yahuda 6). Ardından Rab tüm dünyayı büyük bir tufanla yargıladı ve bir tek Nuh'la ailesi kurtuldu. Daha sonra İbrahim'in döneminde Rab korkunç bir sefahate kapılan Sodom ve Gomora kentlerini de gökten yağın ateş ve kükürtle yıktı (Yaratılış 19). O sırada aralarında yaşayan Lut kendi içinde korkunç bir vicdan azabı çekiyordu. Ama İbrahim'in yalvarması sonucunda Rab o bölgedeki şehirleri

yıkmadan önce Lut'u ve çocuklarını kurtardı. Bundan şunu öğreniyoruz ki Rab yeri geldiğinde kötuları yargıladığı gibi kendisine bağlı kalmaya çalışanları da kurtarmasını bilir.

Sonra Petrus aramıza sızmaya çalışan sahte öğretmenleri ayıklamamız için birçok temel özelliklerini sıralamaya başlar. Onlar öncelikle bencil, açgözlü ve dik başlı kişilerdir. Her şeyden önce kendilerini dilleriyle ele verirler çünkü genellikle övünge ve küstah sözler sarf ederler. Kimi zaman göksel varlıklara söver, kimi zaman başkalarını yerden yere vurur ve imanlıları da yargılayıp dururlar. Petrus onları akılsız ve vahşi hayvanlara benzetir. Onlar için ahlâksızlık bir tür eğlencedir, gözleri pislige doymaz ve mümkün mertebede başkalarını da beraberlerinde aşağıya çekmeye çalışırlar. Bu anlamda Çölde Sayım 22-25 bölümlerinde adı geçen Balam'a benziyorlar. Rab'bin halkını lanetleyemeyeceğini anladıktan sonra Balam onları başka türlü Moav'ın kızlarıyla ahlaksızlığa çekmeye başardı (31:16). Sahtekârlara dönerek Petrus onları susuz pınarlara benzetir. İnsanlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri ahlaksızlığın kölesidirler. Acı gerçek şudur ki bu tür insanlar kendi yalanlarının tutsaklarıdır. Kendi kusmuğuna dönen köpekler gibi aynı pislik içinde debelenip dururlar. Bir zamanlar Rab'bi bir şekilde tanışmışlarsa da kendi egolarına uyarak topluluktan koptuktan sonra beraberlerinde başkalarını da uzaklaştırmaya çalışırlar. O yüzden bu tehlikeye karşı hep ayık ve uyanık olmamız gerek.

SON GÜNLER

2.Petrus 3:1-18

1 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım.

2 Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayınız.

3-4 Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, «Rab'bin gelişiyile ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor» diyerek alay edecekler.

5 Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar.

6 O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu.

7 Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.

8 Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.

9 Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.

10 Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek.

11-12 Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.

13 Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.

14 Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin.

15 Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle yazdığı gibi, Rabbimiz'in sabrını kurtuluş fırsatı sayın.

16 Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar'ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.

17 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının.

18 Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

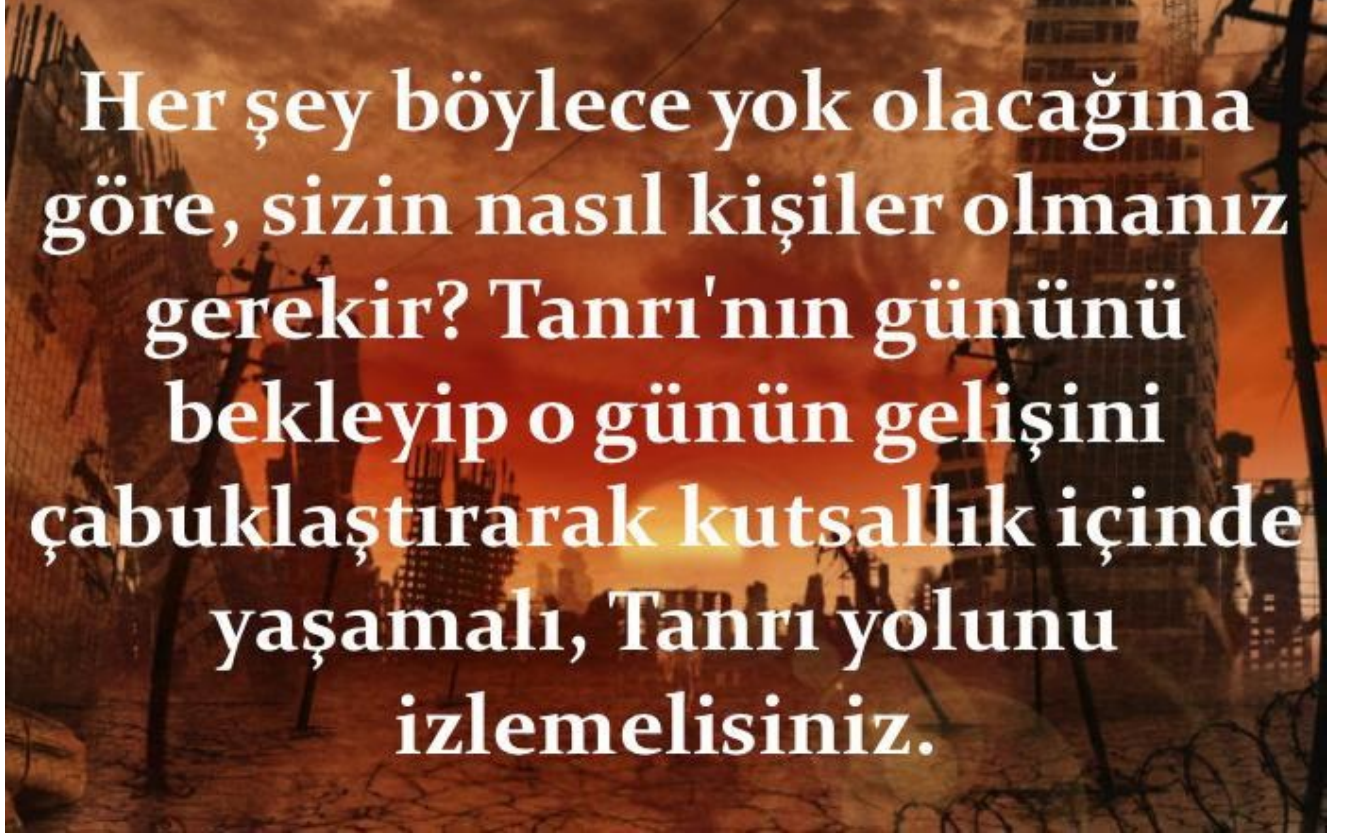

AÇIKLAMA: *Son bölüme gelince Petrus geleceğe yönelik bazı uyarılar verir. Onun bakış açısından 'son günler' gelmiş bile, çünkü İsa Mesih her an geri dönecektir. Peki, son günlerde neler bekleyebiliriz? İsa Mesih bu konuyla ilgili öğrencilerine pek çok ayrıntı verdi (Matta 24-25). Burada Petrus özellikle ortaya çıkacak alaycılara odaklanır. Bu mektubu yazarken Mesih'in göğe alınışından yaklaşık 30 sene geçmişti ve birçok insan 'Hani İsa ne oldu, neden dönmedi?' diyerek alay etmeye başladı bile. Bunlar bir önceki bölümde adı geçen sahtekârlardı. Petrus, dünyanın başına gelen ilk büyük yargıyı hatırlatarak cevap verir. Başta evreni harika bir şekilde yaratan Tanrı bir süre sonra günahtan dolayı bozulan tüm dünyayı büyük bir tufanla yargılamak zorunda kaldı. O zaman Rab dünyayı bir daha suyla yıkmayacağına söz verdi, fakat son günlerde Rab dünyayı ateşle yargılayacağını belirtir (Yeşaya 66:15). Yine birçok kişi, 'Rab'bin yargısı neden bu kadar gecikiyor'diye merak edebilir. Bu konuda Petrus Rab'bin 'zaman' kavrayışı bizimkinden ne denli farklı olduğunu hatırlatır. Tüm evreni yaratan Tanrı gidişatını belirleyen zamanı da düzenledi, dolayısıyla kendisinin buna bağlı olması söz konusu değil, çünkü O hepsinin çok üstündedir. Rab için bir gün ile bin gün arasında bir fark yoktur; çünkü O ezelden ebede sınırsız bir varlıktır. Şu anda yargısını göstermekte gecikiyor gibi görünse de bunu esas daha çok insanın kurtulması için yapıyordur. Çünkü O'nun en derin arzusu insanların gerçeğin bilincine kavuşup kurtulmalarıdır (1.Timoteos 2:4).*

Yine de sona geldiğimizde birçok insanın şaşırıp kalacağı kesindir. Petrus, Mesih'in de belirttiği gibi ikinci gelişinde bir 'hırsız' gibi habersiz ve aniden geleceğini belirtir (Luka 12:39-40). Dünyaya döndüğünde İsa Mesih kendisine karşı gelmiş tüm hasımlarını yargılayacak ve yeryüzünde mutlak egemenliğini kuracaktır (Vahiy 19). Bunun ardından Rab gökyüzünde 'beyaz tahtını' kurarak son yargısını ortaya koyacaktır. Petrus burada Rab'bin yargısının bu son aşamasına odaklanır. O zaman yaratılan bütün evren ateşle yok edilecektir. Yalnızca Rab'be iman edenler yeni gök ve yeryüzüne kavuşacaktır. Ama Petrus için mühim olan esas bunun pratik boyutu. Bu hayatta gördüğümüz ve sahip olduğumuz her şey bu şekilde aniden yok olursa o zaman nasıl yaşamalıyız? Esas neye değer vermeliyiz? Neler peşinde koşmalıyız? Önemli olan Rab'be yaraşır kutsal birer yaşantı sergilemektir. Çünkü İncil'in belirttiği gibi '*Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecektir*' (İbraniler 12:14). Bunun ilginç yanı şu ki bizler Rab'bin yolunu izledikçe ve kutsal işlerini sergiledikçe O'nun dönüşünü bir şekilde çabuklaştırmış oluruz.

Sonuç olarak Rab'bin görkemli dönüşünü beklerken bizler barış ve kutsallık için yaşamaya gayret etmeliyiz ki Mesih geldiğinde bizlerde yücelik bulsun. Bazıları gibi sabırsızlığa kapılmak yerine bu dünyada bize bağışlanan her günü başkalarını Mesih'in lütfuna çağırmak için değerlendirmeliyiz (Koloseliler 4:5). En büyük arzumuz daha fırsat varken bir can daha kurtarmak olmalıdır. Son ayetlerde Petrus Elçi Pavlus'un yazılarına da değinir. İlginç olan şu, Petrus Pavlus'un yazdığı mektupları peygamberlerin çok önceden yazdıkları sözlerle bir tutuyor. Yani daha çok erken bir tarihte Petrus elçilerin yazdığı sözleri Tanrı'nın sözü olarak kabul

ettiğini gösteriyor. Son satırlarda Petrus yine okurlarını Rab'be bağı kalmaya çağırır. Sona kadar İblis'in pek çok oyunu ve yalanı olacak. Bunlardan kurtulmanın tek yolu Rab'bimiz İsa Mesih'i tanımakta günbegün ilerlemektir. Bizler Mesih'in sözüne bağı kaldıkça düşmanımızın yalanlarının bize kök salması imkânsız. O yüzden bizler de sona kadar Rab'bin lütfuna tutunarak mücadele vermeliyiz.

KAYNAKÇA

TÜRKÇE

William MacDonald, *Kutsal Kitap Yorumu: Yeni Antlaşma Serisi*, Cilt 3, Yeni Yaşam Yayınları, 2002.

Edmund Clowney, *1.Petrus'un Mesajı*, Haberci, 2015.

İNGİLİZCE

Thomas Constable Online Commentary:
<http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/1peter.pdf>

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan indirebilirsiniz.

Can Nurođlu yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

